

A világfejlődés fokozatai

Planetáris állapotok, okkult planéták

A rózsakeresztes- és a teozófiai szellemtudományok és az antropozófia szerint a teremtő szellemi forrásból áradó teremtés fokozatosan sűrűsödik külső anyagi jelenségekké és egy fordulópontra után, lépésről lépésre újból átszellemiesül. Ebben a folyamatban minden fejlődés három alapvető princípiumon belül zajlik. Ez a három princípium: a **tudat**, az **élet** és a (lét) **forma**. A keresztény ezotériában szintén ugyanebben a sorrendben jelölik őket, a következőkkel: a hatalom (erő), az ország (bölcesség) és a dicsőség (glória), pontosan a Miatyánk utolsó szavainak megfelelően: „Mert tiéd az ország, a dicsőség és a hatalom.”

Minden fejlődő lény többször is átmegy ezeken a stádiumokon evolúciója közben és lényében hordozza ennek a ritmikusan ismétlődő folyamatnak a nyomait. E fejlődés következtében tagozódik az emberi lény testre, lélekre és szellemre.

Az valamennyi szellemtudomány számára egyértelmű, hogy az ember már akkor is létezett, mielőtt a Föld létezett volna. Ezt azonban nem szabad úgy elképzelni, mintha korábban egy másik bolygón élt volna, majd egy bizonyos időpontban átvándorolt a Földre, ahogyan azt sokan, a világtest fejlődési fokozatait félreértve gondolják. Ezt az egész fejlődési folyamatot úgy kell elképzelni, hogy a Föld együtt fejlődött az emberrel. Tehát ahogyan az ember, ugyanúgy a Föld is keresztülment már három fejlődési fokozaton, mielőtt azzá lett volna, amit ma Földnek nevezünk. Ha helyesen akarjuk látni és értelmezni ezeket és az ezzel kapcsolatos szellemtudományos magyarázatokat, akkor először is meg kell szabadulni azoktól az értelmezésektől, amelyeket a modern tudomány a „Szaturnusz”, a „Nap” és a „Hold” fogalmakhoz kötött. Ezek ugyanis az okkult értelmezésben mást jelentenek.

Ebben a fogalomrendszerben annak az égitestnek, amelyen most az emberi élet játszódik, vagyis a Földnek még három másik formája is volt. Ezeket a formaállapotokat az okkult tudományokban Szaturnusznak, Napnak és Holdnak hívják. Vagyis négy, bolygók nevével jelzett, planetáris fejlődési állapotról beszélhetünk, amelyeken az emberiség eddigi négy fő fejlődési fokozata lezajlott. A Föld, még mielőtt Földdé lett volna tehát előbb Hold állapotban, ezt megelőzően Nap állapotban és azelőtt Szaturnusz állapotban volt.

A modern szellemtudományok megerősítik azt, hogy létezik további három fő fokozat, amelyen a Föld, pontosabban mondva az a **világtest**, amely a mostani Földdé fejlődött, a jövőben keresztül fog menni. Ezeknek a szellemtudományok a Jupiter, a Vénusz és a Vulkán nevet adták. Eszerint tehát az a világtest, amellyel az emberi sors ilyen szorosan összefügg, eddig három fokozaton ment keresztül, jelenleg a negyedik fokozatban található, és a jövőben még további három fokozaton megy majd keresztül, mindaddig, míg az emberben minden kifejlődik és elér tökéletesedésének csúcsára.

Az ember és a hozzá tartozó világtest fejlődése nem fokozatosan megy végbe, mint ahogyan pl. az egyes ember fejlődése a csecsemőkorból a gyermekkoron át a felnőttkorig, ahol az egyes állapotok szinte észrevétlenül mennek át a másikba. Ez a fejlődés inkább szakaszos, bizonyos megszakításokkal valósul meg. A Szaturnusz-állapot nem ment át észrevétlenül a Nap-állapotba. A Szaturnusz- és a Nap-állapotok között, és minden ezt követő állapot között is, **köztes állapotok** találhatóak az ember

és a világtest fejlődésében. Ezt leginkább a nappalok közötti éjszakákhoz hasonlíthatnánk, vagy ahhoz az alváshoz hasonló állapothoz, amelyben a növényi mag a föld alatt található, mielőtt újra teljes növényé fejlődik. A modern szellemtudomány, ezen tények keleti ábrázolását követve, **Manvantara**-nak nevezi azt a fejlettségi állapotot, amikor a külsődleges élet kiteljesedik, a köztes nyugalmi állapotokat pedig **Pralaya**-nak. Az európai szellemtudományok az első állapotra még használják a „nyitott körforgás” megnevezést, míg a másokra a „rejtett” vagy „zárt körforgást”, de más megnevezések is használatosak. A Szaturnusz, Nap, Hold, és Föld állapotok tehát a „nyitott körforgás”-ok és a köztes nyugalmi szünetek a „zártak”.

A modern szellemtudományok szerint helytelen lenne azt gondolni, hogy a nyugalmi szünetekben, a Pralaya-kban, minden élet meghal, bár ez az elképzelés több okkult körben is megjelenik. Úgy írják le ezt az állapotot, hogy amennyire alvás közben is életben marad az ember, ugyanúgy marad életben ő is és a hozzá tartozó világtest is a Pralaya állapotokban, a „zárt körforgásokban”. Persze a nyugalmi szünet létállapotai nem érzékelhetők azokkal az érzékekkel, amelyek a nyitott keringési körben kifejlődnek, ahogyan az ember alvás alatt nem érzékeli azt, ami körülötte történik.

A keringések menetében vezérfonalat is találhatunk, ha rajtuk keresztül végig követjük **az emberi tudat fejlődését**. Minden más ehhez a tudat-fejlődés-szemlélethez kapcsolódik.

E planetáris fejlődési szakaszok alatt a következő emberi tudatállapotok alakultak ki:
A 7 tudatállapot, a planetáris inkarnációk:

Szaturnusz	Ásvány-tudat, mélytransz, kozmikus tudat, minden-tudat
Nap	Álomnélküli alvó tudat
Hold	Álomtudat, képi tudat
Föld	Világos nappali tudat, tárgyi tudat, éber tudat, Öntudat
Jupiter	Lelki tudat , tudatos képi tudat
Venus	Lelkiség feletti tudat, tudatos alvó tudat
Vulkan	Spirituális tudat, tudatos kozmikus tudat, tudatos minden-tudat

Minden fenti planetáris fejlődési fokozatot tehát egy nyugalmi állapot, egy **Pralaya** követ, amikor az egész külső teremtség egy tisztán szellemi létállapotba húzódik vissza. Ezután kezdődik el újra egy új megnyilvánult állapot, egy új planetáris fejlődési fokozat, egy **Manvantara**.

Mindegyikhez tudatállapothoz tartozik 7 létállapot is, ezek a körök, vagy birodalmak, ill. elementál-birodalmak:

1. Első elementál-világ
2. Második elementál-világ
3. Harmadik elementál-világ
4. **Ásványvilág**
5. Növényvilág
6. Állatvilág
7. Embervilág

Minden ilyen létállapotot egy **kis pralaya** követ.

Mind a hét létállapothoz tartozik 7 formaállapot, a szférák:

1. Arupa
2. Rupa
3. Asztrál
4. **Fizikai**
5. Anyagi
6. Intellektuális
7. Archetipikus

A Föld jelenleg az ásványi létforma fizikai formaállapotában található.

Mivel minden formaállapot átmegy újabb 7x7 fejlődési állapoton, **a jelen fizikai formaállapot** a következő főkorszakokra oszlik:

A 7 főkorszak, vagy epocha, gyökérrasz, gyökértípus:

1. Apoláris főkorszak
2. Hiperboreus főkorszak
3. Lemúriai főkorszak
4. Atlantiszi főkorszak
5. **Atlantisz utáni első főkorszak (ebben vagyunk jelenleg) (Eurázsiai)**
6. Atlantisz utáni második főkorszak (Numerika)
7. Atlantisz utáni harmadik főkorszak (Nulantisz)

Minden fenti főkorszak továbbá keresztülmegy hét kisebb fejlődési lépcsőn, kultúrkorszakon is. Ezek mindegyike annyi ideig tart, amennyi idő alatt a Nap megteszi a platóni világévet, amennyi idő alatt keresztülhalad a csillagképeken, vagyis kb. **2160 évig**.

A jelenlegi ötödik Atlantisz utáni főkorszak a következő további hét szakaszra tagolódik:

A 7 kultúrkorszak (kultúrák, altípusok)

1. Óindiai kultúrkorszak (Kr. e. 7227 – 5067)
2. Óperzsa kultúrkorszak (Kr. e. 5067 – 2907)
3. Egyiptomi-Kaldeus kultúrkorszak (Kr. e. 2907 - 747)
4. Görög-Latin kultúrkorszak (Kr. e. 747 – Kr. u. 1413)
5. **Anglo-Germán kultúrkorszak (Kr. u. 1413 – 3573)**
6. Szláv kultúrkorszak Kr. u. 3573 - 5733)
7. Amerikai kultúrkorszak (Univerzális) (Kr. u. 5733 - 7893)

Nagyot tévedünk azonban, ha ezt a sémát úgy fogjuk fel, mint ami egyszerűen csak leírja a kozmikus fejlődési fokozatok kronológiai sorrendjét, ezért nem is ajánlják a szellemtudományok ezek táblázatos vagy grafikus ábrázolását. Ugyanis ha közel akarunk kerülni az ezekhez kapcsolódó konkrét szellemi valóságokhoz, akkor tudatában kell lennünk annak, hogy a fenn bemutatott evolúciós folyamatokhoz igen

sok és hatalmas szellemi lény kapcsolódik, akik ebben az egész folyamatban teremtően tevékenykedtek és tevékenykednek a mai napig. **Szellemi szempontból pedig valósnak csak ezeket a lényeket és az ő tetteiket nevezhetjük, minden más, így a fenti adatok is, csak absztrakció!**

Így például az ősi Szaturnusz állapotban voltak lények, akiknek azért kellett ott tevékenykedni, hogy ezáltal az ember kozmikus tudata kifejlődhessen. Ezeknek a lényeknek a tevékenysége ebben természetesen még nem merült ki, ugyanis a későbbi korokban is hatottak, sőt, mind a mai napig hatnak, hogy a fejlődést elősegítsék. Amit ehhez tudni kell az annyi, hogy az idők folyamán azonban megváltozott módon hatnak és munkálkodnak, de céljuk mindig az, hogy **továbbfejlesszék a kozmikus tudatot.**

Azt is látnunk kell, és ez még tovább nehezíti a megértést, hogy a régi fejlődési fokozatoknak megváltozott formában mindig meg kell maradniuk az új mellett. Ez persze fordítva is igaz: a jövőbeni állapotok már most előrevetítik fényüket, mégpedig a hozzájuk kapcsolódó, és egyidejűleg bennük is tevékenykedő szellemi lények közvetítésével. Vagyis az egyes fokozatokat **nem csak időbeli sorrendiségükben** kell a fent felvázolt séma szerint megélnünk és megfigyelnünk, hanem **egyidejű egymásmellettségükben** is.